

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avgvstini Barbosæ I. V. D. Lvsitani, Protonotarii, Et
Ivdicis Apostolici designati pro Tribunali Nunciaturæ
Hispaniæ, ac insignis Ecclesiæ Vimaranensis Thesaurarij
Maioris, Collectanea Doctorvm, Qui ...**

Barbosa, Agostinho

Venetiis, 1643

11. Nullus admittatur ad professionem, nisi vt in Ordine, ad quem
transfertur, sub obedientia maneat, & beneficiorum secularium, etiam
curatorum incapax existat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14108

- infis. moral. part. 2. lib. 6. cap. 4. Aloys. Ricc. in collect. datif. part. 4. collect. 7. 63. & in praxi aurea resolut. 3. 32. Gonzal. ad regul. 8. Cancell. gloss. 8. à princip. Nicol. Garc. de benef. p. 7. c. 10. Franc. Leo in thesauro fori eccl. p. 2. c. 3. num. 19. Vivian. de iure patronar. p. 2. lib. 1. cap. 1. ex uam. 7. 9. in nouiss. impr. Campan. in diuers. iuris Canon. rubr. 12. cap. 7. à num. 14. Sanchez in praep. Decalogi lib. 7. c. 29. à num. 27. Ioan. Anton. Massobr. in sua praxi habandi concursus. pralus. 7. dub. 21. à nu. 2. Hieron. Roder. in compendio quas. regul. resolut. 15. à nu. 4. Anton. Fabric. de re benefic. tit. de seculari & regulari benef. Cardinal. Tusch. somo 1. littera B. conclus. 67. Seb. Casar. in select. de ecclesiastica hierarchia. disq. 14. §. 1. n. 2. Paul. Layman. in Theologia moralis lib. 4. tract. 2. c. 4. numer. 1. & 2. Squillante de priuileg. clericor. cap. 4. nu. 2. Tamburin. de iure Abbatum tom. 3. disp. 9. q. 7. num. 18. Rot. in Ferrarien. Prioratus 18. Aprilis 1611. coram Attribut. 2. Comprehendi sub hoc decreto beneficia Religionis S. Ioan. Hierosolymitan. censuit Rota decif. 5. 69. p. 2. recet. 3. Regulares sunt incapaces beneficij simplicis, etiam si essent Canonici regulares, non autem beneficij curati, iuxta dispositionem cap. quod Dei timorem, de statu monach. sed hoc ex stylo concedi non debet, nisi instante Episcopo pro necessitate, vel utilitate Ecclesie. Ita refert dictum Nicol. Garc. de benef. p. 7. cap. 10. num. 31. & 32. 4. Beneficiorum secularium, sive simplicium, sive curatorum, capaces sunt Milites Regulares militie S. Iacobi de Spatha, alijque huiusmodi non emittentes omnia tria vota substantialia, ita refert dictum Nicol. Garc. in addit. ad suum tract. de benef. p. 1. cap. 4. num. 24. Ego ipse de officio & potest. Episcopi p. 3. alleg. 57. num. 174. 5. Equites Capellanos Religionis S. Stephani Papa & Mart. eti. habeant proprias Ecclesias dicta Religioni subiectas, presentari posse ad alias Ecclesias seculares, ex lib. statutorum, & constit. dicta Religion. fol. 26. ex Vivian. dixi d. alleg. 57. num. 173. 6. Canonicum S. Georgij in Alga admitti per Datariam ad Parochiam Ecclesiam ei resignatam, ait Aldan. in compendio Canon. resolut. lib. 3. tit. 4. nu. 10. vbi attestatur sic fuisse resolutum in Veronen. 17. Neuembri 1629. 7. a Regularia beneficia. Quæ dicuntur, latè tradunt Sanchez d. lib. 7. c. 29. à num. 11. Hieron. Roderic. d. resolut. 15. num. 27. cum seqq. Ego ipse d. p. 3. alleg. 57. num. 168. 8. β Religiosis tantum illius Ordinis, &c.] Religiosum illius Religionis non esse capacem beneficij Regularis alterius Religionis, resoluunt Rebuffi in praxi benefic. tit. de dispensat. cum regular. à nu. 2. Nauart. commento 4. de Regular. num. 23. in princip. Fr. Emman. quas. regular. somo 1. quas. 34. art. 8. Gonzal. ad regul. 8. Cancell. gloss. 8. num. 56. cum seqq. Hieronym. Roder. d. resolut. 15. num. 4. Sanchez d. lib. 7. c. 29. num. 29. vbi num. 30. subdit nec Pontificem solitum esse concedere Regularibus gratiam assequendi beneficium alterius Ordinis, nisi transferendo illos ad id monasterium, ad cuius collationem beneficium assequuntur, & num. 31. hinc colligit integrum. non esse duobus Religiosis diuersorum Ordinum permuttera beneficia regularia de licentia suorum Prelatorum, quia neuter est beneficij alterius capax, & citat Bellem. de permis. benef. 9. p. 2. quas. 11. num. 2. Idem iurius esse quantum ad beneficia alterius mona-

sterij eiusdem Ordinis, resolvunt Rebuffi in praxi benefic. tit. de dispensat. cum regularib. à num. 2. Nauart. de commento 4. de regul. num. 23. in princip. Fr. Emman. quas. reg. tom. 1. quas. 14. art. 8. Sanchez d. lib. 7. cap. 29. num. 29. Hieron. Roder. d. resolut. 15. num. 10. per cap. cum singula. §. prohibemus, de prebend. lib. 6. vbi id grante interdictetur, eaque acceptantes sunt ipso iure inhabiles, & negligibles.

γ Vel ijs, qui habitum, &c.] Ergo beneficium regulare dari potest his, qui habitum nondum suscipere, modo illum suscipere, & professionem emittere tentantur. Rot. in Carpentoraten. Prioratus 19. Aprilis 1619. coram bona mem. Buratto, inter eius impressas decif. 390.

Beneficia regularia administrationem non habentia, nec non quaus Monaciales, & Canonicales portiones Regularibus prouideri conuertas posunt Ordinarii collatores conferre nedum eius Ordinis professis, sed etiam secularibus, qui habitum suscipere, & professionem emittere omnino teneantur, ita referunt dictum Gonzal. ad regul. 8. Cancell. gloss. 8. num. 77. Piafee. in praxi Episcop. p. 2. cap. 5. nu. 23. Sanchez d. lib. 7. cap. 4. nu. 24. Hieronym. Roder. d. resolut. 15. sub num. 4. Massobr. in praxi concursus. pralus. 7. dub. 21. num. 9.

δ Ad beneficia vero huiusmodi administrationem habentia nullum eligi debere, nisi prius professionem expressè emiserit, innuit Puteus decif. 2. 54. lib. 2. in correctis. & expressè sub die 12. Decembris 1585. resolutum fuisse attestantur Piafee. d. num. 23. pagina 336. Campan. in diuers. iuris Canonie. rubr. 12. cap. 7. num. 16. Nicol. Garc. de benef. p. 7. cap. 10. num. 10. Gonzal. d. gloss. 8. num. 78. & huius decisionis meminit Rota in dicta Carpentoraten. Prioratus 20. Marty 1620. coram bona mem. Buratto, inter eius impressas decif. 463. num. 1.

In subdium verò, veluti si deficiant Regulares, aut necessitas urget, puta quia idonei non reperiuntur, beneficia regularia secularibus, & è conuerio conferriri posse probat text. in cap. inter quatuor, de relig. domib. & resolvunt Rebuffi in concord. tit. de collation. §. volumus. vers. conformitatem, & in praxi tit. de dispensat. cum regular. num. 40. & in tract. nomin. quas. 5. num. 13. vers. fallit nisi idonei non reperiuntur. Gonzal. d. gloss. 8. num. 43. Nicol. Garc. d. p. 7. c. 10. nu. 16. Azor. in institutione moralium p. 2. lib. 3. cap. 26. quas. 5. Valer. Reginald. in praxi fori penit. lib. 30. tract. 3. num. 158. Paul. Lavman. in summa Theologie moralis lib. 4. tract. 2. c. 4. num. 2. vers. excipit quint. & expressè quod Sacerdos Regularis in subdium, ut suprà, admittatur ad seculari beneficium curatum, tradit Abb. in c. 1. de capell. mon. quam referunt & sequuntur Cephal. consil. 358. nu. 25. Ioan. Bapt. Costa de remed. subsid. remed. 71. num. 1. vbi intelligit si liberum, sive iurispatronatus laicorum.

Quando autem dicantur beneficia regularia dari in subdium secularibus, & è contra ponit Abb. in d. cap. inter quatuor, quem refert & sequitur Azor. d. q. 5. assertens hunc ordinem esse seruandum, videlicet vt si alij eiusdem coenobij fuerint, hi adhibeantur, si minus, adiunctentur alij Monachi alterius coenobij, eiusdem tamen Ordinis; quod si nee hoc fieri queat, supponantur alij alterius Ordinis Religiosi, vi colligitur ex e. relatum, ne clericis vel mon. quod si etiam hi desiderentur, tunc seculares clerici in eorum locum sufficiunt.

Nullus admittatur ad professionem, nisi vt in Ordine, ad quem transfertur, sub obedientia maneat, & beneficiorum secularium etiam Curatorum incapax existat.

C A P V T X I.

1. Doctores de materia & intellectu huius cap. agentes.

2. Pralatus non potest suis Religiosis translatis, absq; iusta causa concedere facultatem standi extra monasterium.

3. Superior potest dare licentia translato ad modicum tē-

pus standi extra monasterium causa predicationis.

4. Translati ad Cárthusianos possunt ibi in claustrō Piores, & extra claustrum procuratores esse.

5. Regulares nulli etiam Canonici possunt sine dispensatione Apostolica beneficia curata, nec in perpetuum

- petuum, nec ad tempus babere.
 6 Canonicci Regulares non sunt admittendi ad curam Parochialium Ecclesiarum absque Sedis Apostolice dispensatione.
 7 Canonici Regularibus Lateranen. non licet etiam.

- 8 Milites Regulares non emittentes tria vota substantia non sunt incapaces beneficiorum secularium.
 9 Sacerdos adscriptus Ecclesiae receptitiae, si fiat miles Capellanus Hierosolymitanus non potest pretendere fructus Ecclesiae receptitiae.

^a Additio
ad cap. 27.
Concil. Agathen.

QVIA VERO Regulares, ^a de uno ad alium Ordinem translati, faciliter a suo Superiore licentiam standi extra Monasterium obtinere solent, quo vagandi, & apostatandi occasio tribuitur: nemo cuiuscumque Ordinis Prelatus, vel Superior vigore cuiusvis facultatis aliquem ad habitum, & professionem admittere possit, nisi ut in Ordine ipso, ad quem transferatur sub sui Superioris obedientia in claustrō perpetuo maneat, ac taliter translatus, etiam si Canonicorum Regularium fuerit, a ad beneficia secularia, etiam curata omnino incapax existat.

1. IDE Paul. Fulc. de visitat. lib. 2. cap. 15. num. 79. Nauarr. commento 4. de regul. num. 11. & 12. Fr. Emman. quest. regul. tom. 3. q. 5. 3. art. 4. Azor. inst. mor. p. 1. lib. 12. c. 14. q. 12. vers. in Concilio Sanchez in precepta Decalogi tom. 2. lib. 6. cap. 7. num. 81. & 82. Hieron. Roderic. in compend. quest. regul. resol. 123. num. 88. qui autem ante hoc decretum fuisse frequensissimum translatum legitima licentia de una in alteram Religionem posse a superiori Religioso, ad quam transfertur, admitti animo eius, non retinendi in claustro, sed dandi ei postea licentiam manendi extra claustrum perpetuo, vel per multos annos, sed vix a culpa liberum quod bono fine ea dimissio destitueretur, finis enim solebat esse vagari, & liberum reddi a iugis regulare. Addunt præterea plures ex citatis potuisse licere dicto Superiori in aliquo eventu, nempe concurrentibus maxima sua Religionis deferenda necessitate ob molestias, persecutions, aut dissensiones, vel similes causas, & magna difficultate inveniendi Monasterii, eum Religiosum perpetuo alere in claustrō volentis, & magna de translati fiducia; quo casu posse Prelatum admittere illum animo concedende licentia manendi extra claustrum non tam amplē, & vagē, sed arctate ad eum locum, in quo poster Prelatus eius vitam nosse, eiusque curam habere, eumque corrigerre, & si opus esset, alio transferre. Advertunt deinde citati Doctores decretum hoc non videri inducere ius nouum, sed antiquum declarare, & ita improbare eas licentias, quae communiter erant illicitae, ac statui Religioso valde perniciose, ac proinde in casu, in quo prædicta licentia ante id decretum erant licita, esse quoque modo, quod in eo casu tantæ necessitatibus nec facile concessæ dicantur, nec materiam vagandi præstent, nec sit omne salutis medium huiusmodi Religiosis occcludendum.
2. Posse Prelatum eam standi extra Monasterium translati his facultatem concedere, quam licite concedere posset propriis eius Religionis alumnis, & sicut ijs non posset absque iusta causa concedere, secus tamen illa existente, ita & illis, resoluunt Nauar. d. commento 4. de Regul. num. 15. Sanch. d. cap. 7. num. 84.
3. Superiori posse dare licentiam translatu ad modicum tempus standi extra monasteria, causa predicationis, vel audiendi confessionis, refert decimum Armendar. in addit. ad recopil. legum Nauarra li. 2. tit. 18. l. 7. de Relig. n. 69.
- Pius V. edidit constitutionem reuocatoriam indultorum recipiendi, vel retinendi Religiosos alterius Ordinis, etiam laxioris, qua incipit. Quocunque, sub dat. Rom. prie Id. Octobris 1569. per quam constitutionem posse Episcopum agere contra Regulares vagantes de uno in alium Ordinem translatos, refert decimum Armendar. d. l. 7. de Religion. num. 68.

Omnes cuiuscumque Religionis legitimè translatos ad Carthusianos posse in eadem Carthusiensi Religione in claustro Piores, & extra claustrum procuratores esse, resolutum attestatur Armendar. d. l. 7. de Relig. n. 67.

^a Ad beneficia secularia etiam Curata, &c.] Nullos Regulares, etiamsi Canonicci sint, posse sine dispensatione Apostolica beneficia Curata nec in perpetuum, nec ad tempus habere, referunt decimum Quarant. in summ. Bullarij. verb. *Canonicus Regularis*, Gonzal. ad reg. 8. *Cancel. gloss.* 7. num. 53. Sanchez in precepta Decalogi tom. 2. lib. 7. cap. 29. num. 71. Mari. Antonin. variar. resolut. lib. 1. resol. 20. num. 53. Aloys. Ricc. in decis. curie Archiepisc. Neapolit. decisi. 159. p. 4. Hieron. Roderic. in compendio quest. regul. resolut. 15. num. 52. in fine. vbi cum Sanchez citato loco attestatur tacram Congreg. ex decreto Gregorij XI 11. declarasse nullum hodie Regulari esse capacem beneficij curati absque Pontificis dispensatione. Ego ipse in collect. ad cap. quod Dei timorem, num. 3. de statu monachor. vbi plures citati Doctores resolutentes, posse de iure communis, per illum tenet.

Canonicos Regulares, non obstante d. cap. quod Dei timorem, non esse admittendos ad curam parochialium Ecclesiarum absque Sedis Apostolice dispensatione, refolum Fr. Ludovic. Mirandam man. Pralat. tom. 1. q. 32. art. 5. Nicol. Garc. de benef. p. 7. cap. 10. num. 31. Aldan. in compend. canon. resolut. lib. 2. tit. 5. num. 11. vbi attestatur sic sive resolutum per S. Congreg. Episcop. & Regul. negotijs praepostorij in una Cremonen. 1. Septembri 1603.

Canonicos Regularibus Congregationis Lateranen. non licere etiam de licentia sui Generalis absque permissione Summi Pontificis assumere curam animarum, etiam ad tempus, multoque minus beneficium Curatum ad tempus, referunt decimum Quarant. in summ. Bullarij verb. *Canonicus Regularis*, Nicol. Garc. d. p. 7. cap. 10. num. 32. Pia. fec. in præc. Episcop. p. 2. cap. 5. num. 23. Gabr. Pennot. lib. 2. hist. tripart. Canon. Regal. c. 72. num. 7. circa med. cum fogg. Tamburin. de iure Abbatum tom. 3. diff. 9. quest. 7. num. 11. cum fogg.

Milites Regulares militia S. Iacobi de Spatha, aliosque huiusmodi non emittentes tria vota substantia, videlicet castitatis, paupertatis, & obedientiae, non esse incapaces beneficiorum secularium sive simplicium, sive curatorum, neque etiam pensionum, resolutum Nicol. Garc. in addit. ad suum tract. de benef. p. 1. c. 4. num. 23. vbi ait sic fuisse decimum sub die 10. Novembri 1609.

Sacerdotem adscriptum Ecclesiae receptitiae, si fiat Miles Capellanus Hierosolymitanus, seu alterius Militiae, non posse prætendere fructus Ecclesiae receptitiae, quia reputatur Regularis, qui non est capax beneficiorum secularium, tenet Aldan. d. s. 5. num. 12. afferens sic fuisse resolutum sub die 17. Martij 1619.

Solus competenter ex suis dotans, aut de novo Capellam fundans, ius patronatus obtinet.

C A P V T X I L

¹ Doctores de materia huius cap. agentes.

² Intelligitur de iuribus patronatus in futurum ac Barbo. Collect. in Concil. Trid.

quirendis post Concil.

³ Ecclesiam in proprio solo suis sumptibus construens.